

Més català, impossible

VA COM VA. PER LLUM DEGÀES

Il·lustració: Laura Estrada.

Si existís el premi Més català o catalana de l'any, sens dubte la vicepresidenta del Grup Tous en seria una bona candidata. En una entrevista publicada recentment a "Actualidad Económica", el suplement del diari "El Mundo", l'empresària manresana reconeix que «som espanyols i és difícil ser més catalans que nosaltres». El que no explica és què significa, per a ella, ser espanyol, ser català i ser més català que ningú. Per les seves paraules, es pot deduir que ser català, i ser-ho com el que més és ser apolític, mostrar-se comprensiu envers «algunes visions dels independentistes» i no traslladar la seu de l'empresa fora de Catalunya, «tot i que fiscalment ens sortiria més a compte». I conclou que «es pot ser espanyol i estimar Catalunya», que és tant com dir soc català i estimo la guàrdia civil, soc palestí i estimo el Likud, i soc un ós i estimo la caça. La qüestió de fons no és tant què ets sinó com et sents. És evident que, en l'entrevista que ens ocupa, la conclusió final seria: ser català és la millor manera de ser espanyol. O viceversa.